

บทที่ 5

สรุป

ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และหาสมการพยากรณ์ที่ดีในการประมาณความต้องการเรียนกวดวิชา จากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้มาจากการออกแบบสอบถามนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนที่เรียนกวดวิชาอยู่และที่ยังไม่ได้เรียนกวดวิชา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลเบื้องต้นทั่วไป

นักเรียนตัวอย่างในจำนวน 300 คน เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากกว่าที่โรงเรียนไม่มีชื่อเสียงเพียงเล็กน้อย คือมากกว่าเพียงร้อยละ 6.66 ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงจะมีมากกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง 12 – 15 ปี ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมากที่สุด มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ โดยมีรายได้ในครอบครัวอยู่ประมาณ 10,001 – 20,000 บาท นักเรียนส่วนใหญ่เรียนในโรงเรียนเอกชน มีความต้องการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เคยเรียนกวดวิชามาแล้ว มีเพื่อนในกลุ่มเรียนกวดวิชาอยู่และยังมีความต้องการเรียนกวดวิชาในภาคเรียนต่อไปอีก

นักเรียนที่เคยเรียนหรือกำลังเรียนกวดวิชาอยู่ส่วนใหญ่เรียนเป็นภาคเรียนมากกว่าที่จะเรียนเฉพาะปิดภาคฤดูร้อน จำนวนวันที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเป็น 1 วันต่อสัปดาห์ โดยใช้เวลาไม่เกินครึ่งชั่วโมงในการเดินทาง มีค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 1,001 – 3,000 บาทต่อภาคเรียน มีผู้ชักจูงให้เรียนกวดวิชา ผู้ชักจูงส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนมากกว่าจะเป็นเพื่อน

ซึ่งปัจจัยที่เป็นเพศ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา การมีผู้แนะนำหรือชักจูงให้เรียนกวดวิชา และการมีเพื่อนในกลุ่มเรียนกวดวิชา ไม่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียน

ส่วนที่ 2 ลักษณะความคิดเห็นในการเรียนกวดวิชา

นักเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่เรียนกวดวิชาเพราะเห็นว่าเสียค่าใช้จ่ายมาก ส่วนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เชื่อว่าเรียนกวดวิชาแล้วทำให้ผลการเรียนดีขึ้น รองลงมาก็เพื่อช่วยทบทวนวิชาที่เรียนมาจากโรงเรียน วิธีการสอนของสถาบันกวดวิชาเมื่อเปรียบเทียบกับที่โรงเรียนแล้วส่วนใหญ่เห็นว่าดีกว่า มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียนที่โรงเรียน การเรียนกวดวิชาช่วยให้เกิดความพร้อมความมั่นใจในการเรียน และช่วยให้ทำข้อสอบที่โรงเรียนได้ดี

ส่วนที่ 3 ทิศนะต่อการเรียนกวดวิชา

นักเรียนทุกคนเห็นด้วยว่า สถาบันกวดวิชาช่วยให้มีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่ยังเห็นด้วยว่าควรส่งเสริมให้มีการเรียนกวดวิชามากยิ่งขึ้น การเรียนกวดวิชาเป็นการช่วยเพิ่มพูนความรู้และช่วยทบทวนวิชาที่เรียนมา นักเรียนที่ได้เรียนกวดวิชาจะได้เปรียบผู้ที่ไม่ได้เรียนกวดวิชาในการทำคะแนนสอบ

แต่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับข้อที่ว่า สถาบันกวดวิชาที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นไปเพื่อการค้าและหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว การกวดวิชาระยะสั้นภาคฤดูร้อนเป็นการเร่งรัดเกินไปไม่เกิดผลในการเรียนรู้ การเรียนกวดวิชาเป็นการเสียเวลาและเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความต้องการเรียนกวดวิชา

จากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา พบว่าตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 คือ ตัวแปร X_1 (การเรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง) ตัวแปร X_5 (ระดับการศึกษาของมารดาของนักเรียน) ตัวแปร X_6 (ความต้องการศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง) และตัวแปร X_7 (การเคยเรียนกวดวิชามาก่อน)

โดยตัวแปรที่มีโอกาสที่จะทำให้เกิดเหตุการณ์ต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ การเคยเรียนกวดวิชามาก่อน รองลงมา คือ การที่นักเรียนเรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ระดับการศึกษาของมารดาที่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และความต้องการศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ตามลำดับ โดยมีสมการพยากรณ์เป็น

$$Y = -6.4353 + 2.3150X_1 + 1.8551X_5 + 1.5548X_6 + 3.4413X_7$$